

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Ioessa, Pythias, et Lysias

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

Τρύ. ἔρδ' πλὴν μήτερα, ἢ πος
 τελέοντα μὲτ' αὐτῆς· περὶ
 γὰρ τῶν ἰτῶν ἡδὲν ὁ πάππ' ὅ
 δικαίωστά σοι, ἢ γένη' ἔτι.
 Χαρ. οὐκοῦν ἰπαδὴν βιάσθη
 ἰκένη, ἀφ' ἧρῶν μὲν ἤδη τὸ
 δευτέρησιμα, πεινάσασθαι δ'
 ἀπλήρους, καὶ φιλῶν, καὶ ἀ-
 ληθῶς σωθῶν, Φιλημάτιον
 δ' ἄποκαχάρετα.

TRYP. Interrogamātrēm,
 siquando cum illa laui for-
 tē. Nam de annis etiam anūs
 narrare ibi poterit, si modò
 viuit ciuannum. CHAR.
 Promde postquam talis illa
 est, auferatur quidem iam à
 medio septum hoc, amplexē-
 mur autem mutuo, atque o-
 sculemur nos, ac tandem vna
 te coēamui, Philematium autem longè valeat.

ΙΟΕΣΣΑ, ΠΥΘΙΑΣ
 Ἐλυσίας.

IOESSA, PY-
 thias, et Lysias.

Ο Ρυπὴ, ὃ Λυσία,
 πῶς ἐμὲ; καὶ λα-
 λῶς, ὅτι μήτε ἀρε-
 γῆσιον πάποτι ἤτησά σε,
 μήτ' ἀπικλῆσαι ἐλθόντα, ἐν-
 δονέτηρ ὅ, ἀπῶσα μήτε πα-
 ραγορῖσάμφορ τῶν πατί-
 ρα, ἢ ὑπερδύμφορ τῆς μητρός,
 λῶγκασα ἐμοί τι κομίσει,
 ὅποια αἰ ἀπῶα ποιοῦσιν·
 ἀπ' αὐθῶς ἐξ ἀρχῆς ἀμειδον,
 ἀξυμβολορ ἄσθεξάμω. οἷ-
 θα ὄσουσ ἐράσας παρῖπυ-
 ψάμω, Ἡθοκλία τῶν πρυτα.

Notstne quān multos amatores reiecerim? Et hoclem vide-
 licet,

INsolefcis igitur, ὃ Ly-
 sia, aduersum me? Et re-
 ctè sanè, quandoquidem
 neque argentum vnquam
 abs te poposci: neque ve-
 nientem exclusi; alterum in-
 tus esse dilectans, neq; dece-
 pto patre, aut ex matris re-
 bus aliquo substracto, coëgē
 te mihi afferre quippiam,
 perinde atque alia facere so-
 lent: sed statim ab initio in-
 de, nulla data mercede, atq;
 asymbolum recepi te inuē,
 licet,

νόοντα νῶ, καὶ Παύσινα τ'
 νόκληρον, καὶ τὸν σωεφρόν
 ος Μιτισσον, καὶ τοὶ ἑναχ.
 ὄρθανόνος αὐτὸ τὸ πατρὸς, καὶ
 λυειον αὐτὸν ὄντα τῆς ἰσίας.
 ἐπὶ δὲ σὲ, τὸν Φάωνα μόνον
 ἄχρον, ὅτε τινὰ πρὸς ἑλπίσασα
 ἔτερον, ὅτε πρὸς ἐμὴν, ὅτι μὴ
 οὐ ὠμίω γὰρ ἢ ἀνόητος ἀληθῆ
 εἶμι, ἃ ὠμύου, καὶ ἄρα τὸ τοσοῦ
 πρὸς ἔχουσα, ὡσπερ ἢ Πλωιλό-
 πι, ἰσοφρόνου, ἐπιθεσμῆς
 τῆς μητρὸς, καὶ πρὸς τὰς φί-
 λας ἐγκαλύσας. οὐ δὲ ἐπέπερ
 ἔμαθον, ἰσχυροῦ ἔχων με,
 τιτυκῆαν ἐπὶ σοί, ἄρτι μὲν
 Λυκαίην πρὸς ἐπαίσει, ἰμοῦ
 ὄρασης, ὡς λυκοῖς ἐμὲ ἄρ-
 τι δὲ σὼ ἐμοὶ κατακέμε-
 ῖται, ἰπῆνας Μαγίδιον τῶν
 ψάλτριαν. ἐπὶ δὲ ἐπὶ τῶν
 θαυρῶν, καὶ συνίημι ὑβεί-
 ζομένη. πρὸς δὲ, ὅποτε
 σωπίετε, ὄρασαν καὶ οὐ
 καὶ Δίφιλον, παρῶσαν καὶ
 ἢ ἀνλητῆς Κυμβάλιον, καὶ

Πυρα-

licet, eum qui nunc inter fe-
 natores est, Pasionem nau-
 clerum, & coequallem tuum
 Melissum: quanquam etiam
 nuper adeo pater eius mora-
 tius esset, ac dominus ipse
 factus bonorum omnium.
 Ego vero te, Phaonem scili-
 cet meum, solum habebam,
 neq; aspiciens neque admit-
 tens alium quenquam prae-
 ter te. Arbitrabar enim stul-
 ta ac demens, vera illa esse
 quae iurabas: & ob hoc ani-
 mum tibi aduertens, perin-
 de ac Penelope illa, pudicè
 ac castè agebam, clamante
 atq; increpante ob hoc ma-
 tre, & apud amicas accu-
 sante me. Tu vero posteaquàm
 intellexisti me obnoxiam ha-
 bere te, uti quae iam ex te pe-
 perissem, nunc quidem ad
 Lycænam alludebas intuen-
 te me, nimirum ut agrè mi-
 hi faceres: nunc autem iux-
 ta me accumbens, Magi-
 dium laudabas, psaltrias

istam videlicet. Ego vero ob hæc lacrymor, & sentio con-
 tumeliam. Paulò autem antè, quando compotabatis Thrasò
 & tu & Diphilus, aderant & tibia Cymbalium, &

Ecce 2

Pyrallis,

Πυρακίς, ἰχθὺρὰ ὄσαί μοι, οὐ
 δὲ τῆρ' ἄδως, πλὴν Κυμβάλιον
 μὲν, ὃ μοι πάντων ἐμίλησεν, ὅτι
 πῶντάκις ἐφίλησας· σιαντὸν
 γὰρ ὄφειλε, τοιαύτων φιλῶν.
 Πυρακίδα δ' ὄσορ' ἔνομος, καὶ
 πῶν ἄν, ἐκάνυ μὲν ἰπιδάξας
 τὸ ποτιέιον, ἀπιδίδος δὲ ὡ
 κωαδί, πὼς τὸ δὲ ἐκίλων, ἃ
 μὴ Πυρακίς ἀτίσαι, μὴ ἄν
 ἄπο ἐχθία. τίλθ' ὃ, τὴ μύλο
 ἀπιδανόν, ὁπότ' ἔ Δίφιλον
 ἔιδον ἀσχοπέδμον, ἰλάσθαι γὰρ
 Θράσωνι, πεκύψας πωσ, ὁ-
 σήκως πωσκηόντισας ἰς τὸν
 λώλον αὐτῆς, ὅθι λαθῆν γα
 παρῶνθ' ἰμὶ ἢ δὲ φιλίσα
 σα, μὴταξὺ τῶν μασιῶν ἰατὸ ὡ
 ἀπιδέσμο παρὶ ὕσατ. ταῦτα
 οὐδ' τίνθ' ἔνκα σοιῆς, τί σε
 ἢ μίγα ἢ μικρὸν ἰδύκησα,
 ἢ λυλύκηκα ἰγῶ ἢ τίνα ἔτι
 ρον ἄδδον, οὐ πὼς μόνον σὶ
 ζῶδ' ἢ μίγα, ἢ Λυσία, τὸ ὡ
 εἶς, γυῖαιον ἀθλιον ἡσπῶν,
 μὴ μὲνός

igitur cuius gratia facis? Qua te autem siue magna siue
 parua iniuria affecti, aut etiam offendi ego? quem alium
 cunque intuiui sum? annon ad omni ingenium & morem
 tuum uiuo? Haud sane praeclarum aut magnum hoc, Lysia,
 facis, miseram mulierculam, & in te insanientem, marore
 impli-

Pyralis, ea quae inimica mi-
 hi est. Tu uero cum hoc
 seires, Cymbalium quidem
 quinque osculatus es: id
 quod non admodum curae
 mihi erat, (teipsum enim
 afficiebas contumelia, ta-
 lem osculando) Pyralidē
 autem quam multa innue-
 bas, ac bibens illi quidem
 poculum commonstrabas,
 puero autem reddens, in aus-
 rem iubebas, ut nihil Py-
 rallis id postulareret, alie-
 ri nemini infunderet. Po-
 stremo autem etiam demor-
 so malo, quando Diphi-
 lum alias res agere uide-
 bas (loquebatur enim cum
 Thrasone ium) inclinans te
 quodammodo, collinatis a-
 dedo iaculabar illud in sinu
 ipsius, ne latere quidem me
 cupiens. Illa autem exoscu-
 lata, inter mamillas sub fa-
 scia insertabat illud. Ista

μνησὸς ἐνὶ σοὶ ἴσι τὸς θεός. ἢ
 Ἀδράστια, καὶ τὰ βλαῦτα ὄρῃ.
 οὐ δὲ πῶς λυπήσῃ, τάχα ἄν
 ἀκίους τὶ περὶ ἐμῆ, ἡδυσπλο
 με, ἢ τοὶ βρόχῳ ἐμαυτῶν ἄπο
 πνίξασαν, ἢ ἰς τὸ φρέαρ ἐνὶ
 λιπαρῶν ἐμπύσσαν, ἢ ἕνα
 ζῆ τινα πρόπον ἰδρῆσω θανά
 τῳ, ὡς μήκτε' ἐνοχλοῖσω βλι
 πομένη, πομπῶδες τότε, ὡς
 μέγα, καὶ ναμπόρ' ἔργον ἱε
 ρασάμην. τί μὲ ἰποδῆ
 πας, καὶ πρὶν τὸς ὀδόντας; εἰ
 γάρ τι ἐγναλῆς, εἰσέ. Πυθιάς
 ἐμῆν αὐτὴν Δικασάτω. τί τῷ, ὅ
 ἢ ἄρκυνάμην ἄπ' ἔρχη λα
 ταπιπῶν μὲ; ὄρῳς, ὅ Πυθιάς,
 οἶα πάσχω ὑπὸ Λυσίῃ; Πυ
 θῶ τῆς ἀγείρογῃ, τὸ δὲ μὴ
 ἐπιπλασθῶσα διακρνούσης,
 λήθῃ, ὅτι ἄνθρωπος ὄνα, πλὴν
 ἀπ' ἄγε καὶ τάλυθες ἀπ' ἄν.
 οὐ ὅ λίσσῃ, Διφθαρῶν ἀν
 τὸν ἰπ' ἀγαπῶσα, καὶ τῷ
 ἐμφάνουσα. ἐχλῶ δὲ μὴ πά
 ρυ ἐὼ τὸν μελοῦν ἰπ' ὀπῃ
 εἰ ἀδανόμῃοι γίνονται.

homo est. Quanquam si utique veritatem conuenit dicere,
 tute loiffa perdidisti ipsum, quæ supra modum amasti ho
 minem, id quæ etiam palam fecisti illi. Oportebat autem non
 nimis emulari ipsum. Insolentes enim sunt cum hoc sentiunt.

Eccc 3

Ah de-

implicans. Est dea utiq; ali
 qua Adrastia, ac talia vim
 det. Tu verò aliquando mæ
 rore afficeris, ubi fortasse
 audieris de me aliquid, quod
 iaceam videlicet aut la
 queo à me ipsa suffocata,
 aut in puteum præcipita
 ta, aut quemcunque tan
 dem mortis modum inuene
 ro, dum ne amplius ita eom
 ram & ob aliorum oculos
 molestijs afficiar. Ac tum
 pompam utique duces tu,
 perinde ac re magna splen
 dida quæ peracta. Quid me
 toruè affectus, ac dentibus
 infrendis? Nam si quicquam
 est cur me accuses, dicas li
 cet. Pythias hæc inter nos
 iudicet. Quid hoc? ne respō
 so quidem dato abis hinc,
 me relicta? Vides, mea Py
 thias, qualia patiar à Ly
 sia. ΠΥΤ. Offeritatem.
 Nā quod nullis neq; lachry
 mis flectitur, lapis sanè, non

παύς ὃ τάλαρα διακρύουσα,
 καὶ τί μοι πάθῃ, ἀπαξ ἢ δις
 ἀπόκησον ἐλθόντα· ὄψα
 γὰρ ἀνακαυόμενον αὐτὸν πάσ-
 νυ, καὶ ἀντιμαρμότα ἀδυ-
 θῶς. Ἰό. ἀλλὰ μήδ' ἔτις, ἄ-
 παρ, ἀρκησίω Λυσίαν; ἔσ-
 θε μὴ αὐτὸς ἀρηνουφθά-
 σας. Πν. ἀπ' ἐπαρρηχίτα
 αὐθις. Ἰό. ἀρρηχίτας ἡμᾶς,
 ὦ Πυθιάς, κηρότατα σήσως,
 ἀπόκησον λεγούσης. Λυ.
 ἔχρητάτης ἔμεκν, ὦ Πυθιάς,
 ἐπαρρηχίτα, τί οὐδ' ἔσ-
 βλήψαμι ἔτι τοιαύτων οὐ-
 σαρ, ἀπὸ δὲ σὲ, ὡς μὴ κα-
 παρρηχίτας ἔμου, καὶ λέ-
 γεις ἄρ, ἔχοις ὦ Λυσίας
 ἔσθῃ. Πν. ἀμίλα καὶ ἔλιγον,
 ὦ Λυσία. Λυ. φίραμ οὐδ' ἐ-
 θίλας, ὦ Πυθιάς, ἰόνταμ
 πῶ νῦν διακρύουσαμ, αὐτὸν
 ἔπισάντα αὐτῆ, ποτὶ μετὰ
 κηρῶν καὶ οὐδ' ἔσθῃ, ἔμου ἀρ-
 σάσης; Πν. Λυσία, τὸ μὲν ὀ-
 ρον, ἔταρά δ' ἄ, ποτὶ δ' οὐ
 κατ' ἐλαβὼν αὐτὸς συγκραθόν-
 στοντας; Λυ. ἔκτις σχε-
 δόν

Ah desine lacrymari misera:
 si me audies, semet
 atque iterum exclude in-
 mentem. Videbis enim in-
 flammari ipsum denuo pror-
 sus, & vicissim insanire
 vero pacto. IOES. At ne
 dixeris quidem, apage. Ve
 ego excludam Lysiam? U-
 nimam ne ipse à me desiz-
 ciat modò. PYT. At rur-
 sus huc reuertitur. IOES.
 Perdidisti nos, Pythias: for-
 tassis audijt te de exclus-
 sione verba facientem LY.
 Non huius causa, Pythias,
 huc reuersus sum, ut quam
 ne aspexero quidem am-
 pliùs, talis cum sit: sed tua
 gratia, ut ne dammares me, ac
 diceres fortè, Irrecòciliabilis
 hic Lysias est. PYT. At quò
 equidè dixissem, Lysia. LY.
 Ferre igitur me vis Pythias
 Ioëssam hanc, quæ nunc la-
 chrymatur, cum ipse super-
 uenerim ei aliquando cum
 adolescente concumbentii,
 & à me desiscenii? PYTH.

Lysia in vniuersum quidem meretrix est. Cæterum quan-
 do verò deprehendisti ipsos concumbentes? LY S. Sex

ἄν τὰν τῶν ἡμέραν, νῦν Δι',
 ἔκ τῶν γὰρ θουήρα ἰσαμύς, τὸ
 εἰμυρον ἢ ἰδδόμεν ἰσιν ὁ πα-
 τὴρ ἄδως, ὡς πάλαι ἐρώλω
 παυτοὶ τῆς χρεῖς, ἐνέκλεσε
 με, παραγγέλλας ὡς θυρωρῶ
 μὴ ἀνοίξωμαι, ἀλλ' ὁ ἦρ' ἔφει-
 ρον μὴ ἐχὶ σιωπῆσαι αὐτῆ, τὸν
 δρόμονα ἐκίλευσα παρακνύ-
 ψαντα ὡς θεοκῶ τῆς αὐλῆς, ἢ
 ταπανότα ἔρω λῶ, ἀναδεδίξασ-
 θά με ἐπὶ τῶν νότων ἔφειρ-
 ῶ ἔως ἀναδύσασθαι ἔμπορον.
 τί ἄρ' μακρὰ λέγοιμι; πικρὸν
 βίω, ἦτορ τῶν αἰλίον ἐν-
 ρον ἀπικκλασμένην ἰπιμα-
 δῶς. μίση ἦρ' νύκτω ἦσαν
 οὐκ ἔκωψα δ' οὐδ', ἀλλ' ἰπέ-
 ρας ἦρ' ἔμα τῶν θύραν, ἦδη
 ἔκ τῆ ἀποτι ἐκποίκαρ αὐ-
 τῶ. παραγαδῶν τὸν σροφία,
 παρῆλθον ἀψοφῆτι, ἐκάθ-
 αλον δ' πάντως ἔτα ἰπαφῶ-
 ρῶ ὅ του τοίχου, ἐφίσταμαι τῆ
 κλίην. ἰό. τί ἔρεῖ, ὦ Δάματρες
 ἀγωνιῶ γάρ. Λυ. ἰπεδὴ δὲ
 οὐχ ἰώρων τὸ ἄδμα ἐν
 τῶ

atque ego exinde contra-
 topariete (ut fit in tenebris) super lectum adstii. IOE.
 Quid narras, ὦ Ceres? prope enim deficio. LYS. Prostra
 quam autem animaduerebam non unum esse anhelium:

Beee 4 pracia

tus, in fallor, dies hic est, per
 Iouem, sextus utique. fuit en-
 nim secunda mensis meje-
 pientis, hodie vero iuslem
 septima est. Pater igitur cum
 sciret me iam olim amare,
 probam hanc sibi et, con-
 clusit me domi, dato ianitori
 mandato, ne aperiret. Ego
 vero (non enim ferebam ab
 huius congressu prohiberi
 me) Dromonem iussi, accli-
 nantem muro atrij, qua para-
 te humillimus erat, in tergum
 recipere me. Nam hoc pas-
 sto minore negotio ascen-
 surus eram quid multis opus
 est transcendi, veni atrium
 offendi occlusum diligenter.
 Iam enim nox erat media.
 Itaque neque pulsatum, sed
 attolles sensim ianuam (iam
 autem et antea idem ali-
 quoties feceram) transuer-
 sum acto cardine, tacite ac
 sine tumultu ingressus sum.
 Dormiebant autem omnes,

τὸ πρῶτον ὄμιλον τῶν Λυ-
 αῖδ' αὐτῆ συγκαθάρσιν. τὸ δ'
 ἐκ λῶ, ὃ Πυθιάς, ἀπ' ἐφαστά-
 μῃ. Ὁ ἕρπον ἀγέσθου τινα,
 αἰνυ ἀπαλόν, ἐρ ἡγῶ λικαρ-
 μίνον, μύρων καὶ αὐτὸν ἀρ-
 πνίουσα. Ἐὶ ἰδῶν. Ἀπὸ κ' ἕξι-
 φος ἔχων ἔλθορ, ἐκ ἄρ ἄκνη-
 σα, ἡν ἴσεν, τὴν γλῶττι, ὃ Πυθιάς;
 γίδοτ' ἄξια δλοκῶ σοι διησ
 γῆσθαι; ἰό. τὸτό σε, ὃ Λυσία,
 αἰλύπικης; ἡ Πυθιάς αὐτῆ
 μοι συγκαθάρσιν. Πυ. μὴ λέγε
 ἰόσθαι, πῶς αὐτόν. ἰό. τί μὴ
 αἰγῶ; Πυθιάς λῶ φίλτατε, με-
 τακλήθῃσα ἔπ' ἐμῶ, ὡς ἅμα
 ἐκαθάρσθαι μῃ. ἰλυπέμεν γῆ,
 σὶ μὴ ἔχουσα. Λυ. Πυθιάς, ὃ
 ἐρ ἡγῶ λικαρμίν, ἔτα δι
 ἔκτης ἡμέρας ἀνυκόμῃσα ὡ-
 σάντων ἡόμιλον; ἰό. ἀπ' ἔνους
 ἐξυρῆσα, ὃ Λυσία ἐπὶ ἔρπον
 γὰρ αὐτῆ αἰ τῆσθ, νυῦ δ'
 καὶ τῶ πτωκῶν ἐπὶ ἔθῶ. Ἀπ-
 ξορ, ὃ Πυθιάς, Ἀξῆσον ὡτας
 ὅρ, πῆσσορ αὐτόρ, ἰδῶ, τὸ με-
 ζεμ ὡσπερ δειόνσος; ἀτε ἐκινδὲ ἰντρα ἡεξ δεισ ἡοσσε τανταῖ
 ἰερούμ προδουξίτ κομαμ; ἰό. Ex eo cūm morbo laboravit,
 ionsa est, Lysia, defluerant enim illi tum crines, nunc aus-
 tem fictitiam comam imposuit. Ostende Pythias, ostende
 ita rem habere se, ac fidem illi fac. Ecce tibi adulescentulum
 istum
 principio quidem putabam
 Lyden cum ipsa una dormi-
 re, ceterum aliter multo res
 erat, Pythias. Nam ubi cons-
 treclare cepi, deprehen-
 di imberbem quendam, ad-
 modum tenerum, ad cus-
 tem usque deorsum, vn-
 guenta etiam ipsum olen-
 tem. Hoc ubi sensi, si qui-
 dem ὡ gladium veniens
 mecum attulisset, non ita
 quiessem tum, sat scitote.
 Quid ridetis Pythias; an ve-
 rō risu digna dicere vobis
 videor? IOES. Hōccine
 igitur, Lysia, acerbum adeo
 tibi fuit? Pythias hac mecum
 dormiebat. PYT. Ne di-
 cas illi, Ioessa. IOES. Cur
 non dicam? Pythias erat, ὃ
 charissime, à me accersita
 tum, et vna mecum dormi-
 ret. Aegre enim erat mihi,
 quod te non habebam. LY.
 Pythias autem? ille ad cus-

ῥάγιον, ὁ μοιχὸς, ὁρῶ ξηλοτύ-
 πας. Λυ. ἐν ἡλίῳ οὐδ', ὃ λόγος
 σα, καὶ ταῦτα, ἱρῶντα, ἱφα-
 ψάμφορ αὐτόν; ἰό. ἔκοιῦ σὺ
 μὲν ἦδ' ἠπέπασσα. βόλη δ', ἀνε-
 τιθυπέσω σε καὶ αὐτὴ, ὁρῶ ἰσο-
 μένη δικαίως ἰρ ὧ μίρα;
 Λυ. μηδ' αὐτῶς, ἀπ' ἀπίνωμ' ἡ
 ἦδ' ἡ, καὶ Πυθιάς μὲν ἡμῶν
 ἄξιον ἦδ' αὐτῶν παρ' ἄνοι τῶς
 σπονδαῖς. ἰό. παρ' ἑσά. οἶα πεί-
 πουθα ἦδ' οἶ, ὃ ἡνναϊότατε
 νραϊσκόρ, Πυθιάς; Πυ. ἀπ' ἀ
 καὶ δικαίως ἡμῶς ὁ αὐτὸς,
 ὡς μὲ μοι χαλίπανι, πλὴν
 τὸ δ' αὐτῶ ἔρα, ὃ Λυσία, μίμνι
 ἔπης τὸ πρὶ τῶς λόμυς.

idem ipse reconciliavi quoque vos: quare non est cur mihi sus-
 censeas, ni istud quaeso vide, Lysia, ne cui de coma quicquam
 dixeris.

ΛΕΟΝΤΙΧΟΣ, ΧΗ-
 νιδας & Ἱμνίς.

EΝ δὲ τῇ πρὸς τὸς Γαλά-
 τας μάχῃ, ἔπει, ὃ Χη-
 νιδά, ὅπως μὲν περὶ ξη-
 λασα τῶν ἄλλων ἱππέων ἐπὶ
 τοῦ ἵππου τοῦ λακοῦ, ὅπως
 ἔοι Γαλάται, καὶ τοι ἄλ-
 πιμοι ὄντες, ἔπρσαν ὄνθες,
 ὡς

istum mœchum, quem zelot-
 typia prosequeris. LY.
 Quid igitur? annon conue-
 niebat hoc: præsertim amantem,
 & qui ipse contractauerat? IO.
 Promde tu quidem iam
 persuasus es ut credas.
 Vis autem & ipsa vicissim
 tibi agrè faciam, ut qua me-
 ritò vicissim irascat tibi?
 LY. Nequaquam, sed biba-
 mus iam, Pythiasque hæc unà
 nobiscum. Aequum enim est
 adesse ipsam reconciliationi
 faciundæ. IO. Aderit. Qua-
 lia autem propter te passa
 sum, ὃ generosissime adule-
 scentum Pythias? PYT. At

LEONTICHVS,
 Chenidas, & Hymnis.

IN pugna autem contra
 Galatas, die Chenida,
 quo pacto ipse quidē ante
 ceteros equites cursu puectus
 fuerim, ex quo insidēs cādido:
 Galatæ autē, tamesi fortes
 aliqui bellatores, trepidā
 rint cōtinuò ὃ vbi aspiciebāt

¶ ¶ ¶ s ¶ ¶